

[Kofod-Svendsen]

ver nødt til at flygte til fjernereliggende lande, og Danmark må være parat til at modtage sin andel.

Når det er sagt, skal vi da selvfølgelig også til at drøfte sagsbehandling. Kan vi forkorte proceduren og samtidig sikre de nødvendige retsgarantier, skal vi selvfølgelig gøre det af menneskelige grunde. Jeg var forleden aften sammen med en, der havde ventet i 22 måneder og var spændt på, om det nu var afgjort eller . . . Det er også en økonomisk belastning, for de penge kunne bruges mere hensigtsmæssigt, så her falder det menneskelige hensyn og det økonomiske hensyn sammen, og det er da godt, når det kan ske.

Jeg tror, at åbenbart grundløs-proceduren, som vi indførte for nogle år siden, var nyttig, og jeg tror, at vi med fordel kan udbygge den. Det er et af mine konkrete bud på at forkorte sagsbehandlingstiden, men vi skal se lidt mere på ambassadereglerne.

Det næste, jeg vil sige et par ord om, er familiesammenføring, og jeg vil begynde med at understrege, at det må være en menneskeret for en flygtning at blive forenet med sin ægtefælle og sine mindreårige børn. Det er af grundlæggende respekt for ægteskabet og for familien, at vi har familiesammenføringsregler, og sådanne gode og rigtige regler skal man naturligvis ikke kaste vrage på. Mig bekendt har familiesammenføringsreglerne heller ikke skabt problemer på flygtningeområdet, men selv gode og rigtige regler kan da godt trænge til en justering, og der er nogle spørgsmål på indvandrerområdet.

Børneægteskaber har vi talt om i flere år, at de er højest uheldige, og vi finder det forkert. Jeg mener også, at det hindrer rigtig integration i Danmark, at en 14-årig bliver hentet herop, og at det er forældrene, der arrangerer og bestemmer. Det er også en udansk måde; ja, der er mange argumenter imod, og jeg håber, vi kan enes om at få foretaget de rigtige ændringer på dette område.

I visse indvandrergrupper er der påfaldende mange, som er opvokset i Danmark, der bliver gift med en jævnaldrende fra deres forældres hjemland. Her er et problem, som ikke er enkelt at løse. Det nærmeste, jeg kan komme det, er vel, at man også giver sig til at drøfte det med indvandrerorganisationerne, så man i hvert fald får en åben drøftelse af den situation.

Jeg har yderligere nogle punkter, men jeg skal nok til at speede lidt op.

Proformaægteskaber har bestemt ikke min sympati, men problemet er bare ikke let at løse. Jeg tror alt taget i betragtning, at det er bedst at bevare 2-års-reglen, selv om jeg godt kan se, at det i enkelte tilfælde kunne være hensigtsmæssigt, at vi havde en 3-års-regel; i andre tilfælde ville mere end 2 år skabe nye problemer.

Familiesammenføring af forældre: Der er afsløret nogle misbrug, det har andre også nævnt, og vi mener klart, at de skal forhindres. Så vil jeg sige, at for nogle forældre kan det blive en tvivlsom fornøjelse at komme til Danmark, hvis børnene glemmer dem. Der er brug for en virkelig god rådgivning, for ellers kan der opstå nogle menneskelige problemer, som vi skal være opmærksom på.

De facto-begrebet mener jeg vi skal bevare således, som vi har det i den gældende lovgivning. Jeg har tidligere under korte bemærkninger prøvet at sige noget om problemerne ved ændringer i relation til de konventioner, vi er forpligtet til at følge, så det skal jeg ikke gå nærmere ind på nu.

En generel total kvoteordning: Jeg tror ikke på det i relation til de konventioner, vi er med i. Jeg tror ikke, vi kan kvotere menneskerettigheder, som nogle har udtrykt det, men jeg er da enig i, at regeringen forhøjer FN-kvoten, og jeg må da sige, at hr. Helge Adam Møller satte respekten for konventionerne højere end kvoten, og med den tolkning opfatter jeg mere kvoten som en hensigtserklæring, og så er det ikke så uheldigt, som det kunne have været, hvis kvoten gik ud over menneskerettighederne.

Repatriering: Ja, en aktiv indsats. Integration: Ja.

Bedre uddannelse, bolig og arbejdsmarkedspolitik: Ja.

Lad mig slutte med at sige, at vi har brug for en sammenhængende flygtninge- og indvandrerpolitik, hvor vi gør alvor af internationaliseringen og sætter menneskerettighederne i centrum.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil godt først sige tak for de mange gode indlæg, der har været fra ordførerne; der har været mange bidrag, som vi nu skal arbejde videre med i de kommende måneder.